

[Weikop.]

bedre end nogen anden, at vi har arbejdet meget stærkt både med toldlovsforslaget og med valutalovsforslaget, vi ved, at det var en næsten umulig belastning at få dette forslag behandlet samtidig. Derfor beklager jeg meget, at det ærede medlem hr. A. C. Normann siger, at han ikke har gjort sig den mindste anstrengelse for eller har prøvet på at vurdere vort forslag i forbindelse med socialdemokraternes. Vi har — og jeg synes, det ville være rigtigt, om den højtærede handelsminister takkede os derfor — gjort arbejdet færdigt under hensyn til hans rejse. Men utak er jo somme tider verdens løn.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann går imod en revisionsbestemmelse, fordi, siger han — og jeg ved, at også den højtærede minister har været inde herpå — man er nødt til at finde nogle beløb, så de pågældende erhverv ved, at de har pengene til rådighed. Heroverfor vil jeg gerne sige, at det kan også være betænkeligt at binde beløbene, hvis man f. eks. binder for store beløb og der kommer til at foreligge nogle nye opgaver om et helt eller et halvt år og der så ingen penge er til løsning af disse. Det kan ikke være hensigten, eller rettere, jeg går ud fra, at det ikke kan være hensigten.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann kom også ind på de drøftelser, vi har haft med hensyn til renten, og sagde, at nationalbanken kunne overhovedet ikke modtage disse penge, og den højtærede minister har også sagt til os, at det var ikke noget, nationalbanken beskæftigede sig med. Det lyder alligevel underligt, at man ikke ved en forhandling med nationalbanken skulle have mulighed for på nogenlunde lang tid at anbringe 200 mill. kr. dér, alene af den grund, at nationalbanken ville være temmelig sikker på, at de 200 mill. kr. ikke kunne bruges til at købe obligationer for. Lad nu det være, men forholder det er jo det, at nationalbanken modtager penge hver eneste dag som indlån fra alle banker; det er en

ganske normal fremgangsmåde, at nationalbanken modtager penge fra bankerne og forrenter dem med det samme, med, så vidt jeg husker, 3½ eller 3¾ pct. i dag. Nej, at der ikke skulle være nogen som helst mulighed i så henseende, det vil jeg nu ikke rigtig tro på.

Den højtærede minister siger, at som det tegner sig i dag — jeg forstår, den højtærede minister giver mig ret i, at der i grunden er et meget lille beløb til rådighed for produktivitetsfremmende foranstaltninger, når man regner med en rente på 3½ pct., men også selv om den højtærede minister skulle få en rente på 5 pct., og det er vel det højeste, man kan tænke sig, man kan i hvert fald ikke tænke sig at gå over diskontoen for udlån — vil der alligevel være en halv snes millioner til rådighed. Ja men da de 7 mill. kr. skal bruges til eksportfremmende foranstaltninger, er der alligevel kun ca. 3 mill. kr. tilbage.

Jeg synes, man må slå det fast her ved denne forhandling, så vi ikke senere kommer i diskussion om, hvad der er til rådighed, og hvad der ikke er til rådighed.

Når jeg for lidt siden sagde, at de to liberale partier havde fulgt det socialistiske parti, så mente jeg dermed, at man havde ladet sig overmande af det ærede medlem hr. Lars M. Olsen, således at der praktisk talt ikke kunne rettes et komma i regeringens forslag.

Lars M. Olsen: Jeg føler anledning til at gøre et par bemærkninger i tilknytning til den diskussion, der er rejst om den højtærede handelsministers forestående rejse.

Det forslag, vi behandler her, er jo ikke fremsat i forrige uge eller for 14 dage siden. Det har ligget på folketingets bord i henved 4 måneder. Jeg ved naturligvis meget vel, at arbejdet i toldlovs- og valutalovsudvalget også tog lang tid, men der havde i hvert fald været rigelig tid til, at de ændringsforslag, som man tilsyneladende lægger så stor vægt på, kunne være sat til forhandling på et meget tidligere tidspunkt, end de er